

Spelen zonder elkaar te kunnen zien

Wunderbaum speelt stuk over crisis in slooppand zonder gevel in Rotterdam.

Van onze verslaggeefster
Romy Muste

ROTTERDAM Een blonde vrouw op hoge hakken, in een kort rokje met slangenprint, loopt langs een slooppand. In haar linkerhand houdt ze een dode gans vast bij zijn nek. Een buurtbewoonster roept verontwaardigd: 'Ze loopt gewoon rond met een dooie kip! Een échte dooie kip!'

Het acteurscollectief Wunderbaum veroorzaakt commotie in de wijk Pendrecht in Rotterdam-Zuid. Het is de eerste repetitiedag voor *Natives*, een stuk over de effecten van een economische, politieke of sociale crisis op de gemoedstoestand van mensen.

Acteur Walter Bart: 'De gevolgen van crisis zijn voor iedereen anders, en worden door iedereen ook anders ervaren. Sommigen worden werkloos, of er komt voedsel en geldschaarste, dat is de praktische kant. Anderen gaan doemdenken, of ze krijgen juist voortplantingsdrang.'

Wunderbaum voert het stuk niet op in een theaterzaal, maar op locatie. De groep repeteert en speelt in een slooppand in een probleemwijk in Rotterdam. Daar zal het acteurscollectief Wunderbaum in zo'n achttien gevelloze kamers zijn nieuwe stuk *Natives* gaan opvoeren.

Armoedig, vergeeld behang siert de wanden en herinnert aan de vorige bewoners. Vochtplekken en door een muur heen gegroeide klimop doen vermoeden dat dit pand al heel lang leegstaat. Vlak voor de acteurs aankwamen, heeft een groepje dieven de boel leeggeroofd.

Walter Bart: 'We kunnen rekwisieten voor ons stuk hier niet laten liggen. Maar de locatie is super, het gebouw heeft die juiste verlaten, spooky sfeer.' Wunderbaums vormgever Maarten van Otterdijk vult aan: 'We hopen dat toeschouwers associaties krijgen met een plek waar een ramp is gebeurd.'

De vijf acteurs van Wunderbaum maken geëngageerd theater: ze halen inspiratie uit wat er vandaag de dag in de maatschappij speelt. Het spelen op locatie versterkt de realistische

sfeer van de stukken. Actrice Marleen Scholten: 'En tegelijkertijd hopen we dat de omgeving mensen er af en toe weer aan herinnert o ja, dit is niet echt.' Bart: 'Zo gaat de omgeving een dialoog aan met een stuk, en andersom.'

Die dialoog is nu, tijdens de repetities, al voelbaar. In het stuk schalt babygehuil uit een van de boxen. Verderop klinkt het geluid van spelende kinderen. Of is dat ook een geluidsband? En waar komt het geluid van die knallende deur vandaan?

Wat betekent het voor het collectief, theater maken in een slooppand? Vormgever Van Otterdijk: 'Het geluid en licht werkt natuurlijk anders dan in het theater. Er staan boxen in elke kamer van het pand, om de stemmen van de acteurs ook echt uit die kamers te laten komen. En het is heel anders spelen voor de acteurs. Ze hebben microfoontjes en headsets om elkaar te kunnen horen.' Actrice Marleen Scholten: 'Het is ontzettend inspirerend om hier te spelen. Maar het is wel wat vreemd, de kamers vormen nu nog een labyrint voor ons.' Bart: 'We zien elkaar ook vaak niet, we spelen bijna volledig op geluid.'

Ook voor het publiek zal het even wennen zijn. De toeschouwers zitten op het grasveldje voor het pand. Van Otterdijk: 'Er komt een overdekte tribune, en mobiele toiletten. Een echte bar komt er denk ik niet, we mogen in deze buurt sowieso geen alcohol schenken.'

De buurtbewoners zijn op de hoogte gesteld van de repetities en voorstellingen die hier zullen plaatsvinden. De harde geluiden en vreemde parade van acteurs maken nieuwsgierig. Niet iedereen heeft door dat er iets bijzonders aan de hand is: een vrouw loopt met haar peuter en kinderwagen dwars door de 'set'. De repetities gaan door. Actrice Maartje hakt de kop van de beruchte gans af en stapt er triomfantelijk mee rond. Maar dan valt de zender van haar rokje. 'We moeten alles nog een beetje uittesten', zegt geluidsman Pieter.

Twee puberjongens met baseballcaps lopen onrustig heen en weer,

Acteurs van Wunderbaum repeteren *Natives* op locatie in de wijk Pendrecht.

Foto Martijn Beekman / de Volkskrant

maar gaan uiteindelijk zitten op twee kuipstoeltjes in het gras. Ze weten niet goed wat ze er van moeten maken. 'Het is een toneelvoorstelling, denk ik', zegt een van hen, terwijl hij

zijn gouden voortanden bloot lacht. Ze gaan nooit naar het theater. Begrijpen ze waar het over gaat? Ze hebben geen idee. Ze vinden het stuk 'vreemd, maar wel leuk'.

Natives gaat op 10 september in première tijdens De Internationale Keuze van de Rotterdamse Schouwburg. Daarna volgt een tournee door Nederland en Vlaanderen.